

Jednota Jednoho Boha v Jedné Církvi

¹ (Bratr Branham nechává bratra Neville přečíst 17, kapitolu ev. Janova).

*Když to Ježíš pověděl, pozvedl oči k nebi a řekl:
„Otče, přišla ta hodina; oslav svého Syna, aby i tvůj
Syn oslavil tebe,*

*poněvadž jsi mu dal moc nad veškerým tělem, aby
všem těm, které jsi mu dal, dal věčný život.*

*A toto je ten věčný život, aby poznali tebe, jediného
pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše
Krista.*

*Já jsem tě oslavil na zemi; dílo, které jsi mi svěřil,
jsem vykonal.*

*A teď oslav ty mne, Otče, sám u sebe tou slávou,
kterou jsem měl u tebe předtím, než byl svět.“*

*„Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi dal ze
světa. Byli tvoji a dal jsi je mně; a tvé slovo
zachovali.*

*A teď poznali, že všechny věci, které jsi mi dal, jsou
od tebe. Neboť slova, která jsi mi dal, jsem dal jim;
a oni je přijali a opravdu poznali, že jsem vyšel od
tebe, a uvěřili, že ty jsi mě poslal.*

*Já prosím za ně; neprosím za svět, ale za ty, které
jsi mi dal, neboť jsou tvoji.*

*A všechny mé věci jsou tvé a tvé jsou mé a jsem
v nich oslaven.*

*Já už nejsem na světě, ale oni jsou na světě a já jdu
k tobě. Svatý Otče, zachovej je ve svém jménu, jež
jsi mi dal, aby byli jedno jako my.*

*Dokud jsem s nimi byl na světě, zachovával jsem je
ve tvém jménu. Chránil jsem ty, které jsi mi dal,
a nikdo z nich nezahynul, kromě syna zatracení, aby
se naplnilo Písmo.*

Ted' ale jdu k tobě a toto mluvím na světě, aby v sobě měli plnost mé radosti.

Já jsem jim dal tvé slovo a svět je nenáviděl, protože nejsou ze světa, jako já nejsem ze světa.

Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od toho zlého.

Nesou ze světa, jako ani já nejsem ze světa.

Posvět je svou pravdou; tvé slovo je pravda.

Jako jsi poslal na svět mne, tak jsem i já poslal na svět je.

A já posvěcuji sám sebe za ně, aby i oni byli posvěceni pravdou.“

„Neprosím však jen za tyto, ale i za ty, kteří ve mne uvěří skrze jejich slovo,

aby všichni byli jedno, jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli jedno v nás, aby svět uvěřil, že jsi mě poslal.

A já jsem jim dal slávu, kterou jsi dal mně, aby byli jedno, jako my jsme jedno.

Já v nich a ty ve mně, aby byli dokonáni v jedno a aby svět poznal, že ty jsi mě poslal a že jsi je miloval, jako jsi miloval mě.

Otče, chci, aby i ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já, aby hleděli na mou slávu, kterou jsi mi dal; neboť jsi mne miloval před založením světa.

Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal a i tito poznali, že jsi mě poslal.

A oznámil jsem jim tvé jméno a ještě oznámím, aby láska, kterou jsi mě miloval, byla v nich a já v nich.“

² (Bratr Neville říká: „Nechť Pán přidá své požehnání ke čtení té celé kapitoly, 17. kapitoly evangelia sv. Jana.“ (Volné místo na pásku.) Shromáždění zpívá: „Táhni mne blíže“ a potom bratr Neville uvádí bratra Branhama.)

³ Děkuji, bratře Neville. Pán ti žehnej, bratře Neville.

⁴ Jsem právě takový jako bratr Neville, dostal jsem... nemohl jsem prostě čekat až do vánoc, abych otevřel dárek. A, jak víte, mužem je člověk jednou, a dítětem dvakrát. Ale zcela jistě si myslím, že bratr Neville, vypadá ve svém novém obleku opravdu pěkně.

⁵ Dostal jsem zde od tohoto sboru nejhezčí plášť, jaké jsem kdy ve svém životě měl a toho si jistě cením. Děkuji vám za to, že mne máte za trochu většího, než ve skutečnosti jsem; ale doufám, že mi zítra obstaráte, ten trochu menší. Ten plášť je prostě trochu příliš velký pro člověka, jehož má halit. Jak jste slyšeli v Bibli, kde příkrývka byla příliš krátká pro muže nebo na lůžko; tak, ono je to skoro stejné v tomto případě se mnou, neboť ten plášť je trochu příliš velký. Je ale vskutku pěkný, a doufám, že tam mají jeden, který je o číslo menší, který mi padne opravdu dobře. Budu ho také dlouho nosit, abych ukázal, jak jste se o mne postarali.

⁶ Zažil jsem časy, ve kterých jsem při kázání měl plášť, ano, byl jsem rád, že jsem ho měl. Vždyť jsem neměl po celý můj život žádný dobrý plášť. Toto je poprvé, co jsem obdržel dobrý plášť.

⁷ Ptám se, zda si tento sbor může vzpomenout jak, jsem poprvé opustil tento sbor. Vzpomínáte si, jak to bylo v oné noci, když jsem ze sboru odjel, z St. Louis navštívit dceru Roberta Daugherty? Nuže, doufám, že bratr a sestra Spencerovi, snad si na to mohou vzpomenout, bratr Roy Slaughter, který je zde přítomen a mnozí z těch, kteří... neměl jsem vůbec žádný plášť. A sbor mi dal 11 dolarů, na moji jízdenku. Půjčil jsem si plášť mého bratra. On byl asi dvakrát tak velký než já a zabalil jsem si ho, jelikož jsem v něm nevypadal dobře. Ale nebylo také dobře nemít žádný, a tak jsem si ho zabalil. Když jsem tam přišel, byl jsem tam pár dnů, a Pán začal působit a uzdravil malou Betty.

⁸ Víte, viděl jsem ji nedávno, je nyní pěknou mladou ženou. Měla tanec sv. Víta a ležela tam jak nějaké zvířátko, trhala sebou sem a tam, již po mnoho dní. Nejlepší lékaři se toho vzdali. Zůstal jsem tam ten den i večer. A Pán ukázal vidění, co se má učinit a řekl: „Ta malá Betty bude osvobozena, jakmile toto učiníte“.

⁹ Vyzval jsem kazatele a otce, aby povstali. Té ženě jsem řekl: „Bylas včera ve městě koupit malé misky a koupila jsi jednu modrou kamennou misku. Nalézá se ve tvé vitrině dole. Dosud jsi s ní nepohnula, tak jak jsi ji tam postavila.“

10 Ona odtušila a řekla: „To je pravda.“

11 Řekl jsem: „Jdi, dones ji a naplň vodou, přines malý bílý ručník a pak přijď sem. Neboť TAK MLUVÍ PAN, malá Betty bude uzdravena.“

12 (Bratr Roy Slaughter ve shromáždění říká: „Bratře Branhame, chtěl bych stručně něco říci, dovolíš-li.“) Ano, učiň to! (Bratr Slaughter vypráví, jak byla uzdravena jeho nemocná dcera v Jeffersonville po té, co telefonovali tu zprávu bratru Branhamovi do St. Louis, že se pět lékařů vyjádřilo, že není z lékařského hlediska žádná naděje. Po té, co se modlil, telefonoval bratr Branham jeho manželce a prosil ji, aby se spolehla na toto poselství: „toto děvče je uzdraveno.“ Příštího dne, když se uzdravila, říkalo se, že to byla modlitba bratra Branhama.) Ano, ano pánové! Ano, ano. Vzpomínám si! Ano, ano!

13 Miláčku, myslím že si vzpomínáš, že když jsme byli v St. Louis ve shromáždění, že malá dcera bratra Slaughterse těžce onemocněla. Byli jsme ve starém hotelu, Belcher Bad. Tak dobře si na to vzpomínám! Přijali jsme tuto novinu, předstoupili před Pána a On ukázal vidění, mluvil... a zavolali jsme bratra Slaughtera a všechny ostatní a řekli jim: „TAK PRAVÍ PAN! Nestarejte se, ona bude žít.“ A tak to také bylo. Pán byl tak dobrý!

14 Od té doby se stalo tak mnoho věcí, ale je to stále týž Pán Ježíš! Je to tak předivné! Nemohu myslet na nic lepšího, než, že toto vím, než že toto vím; měl-li bych každý halěr této země a mohl žít na této zemi tisíc let, raději bych chtěl to, co mám právě teď: věčný život! I dlouhověký život jednou skončí. Věčný život však nemá žádný konec, protože neměl žádný začátek, a tak jsme za to vděční.

15 Bratr Neville, četl právě něco z Písma, učinil to pro mne z knihy sv. Jana. Tam byl jeden verš, ten 21. verš, na který bych na chvíli rád obrátil vaši pozornost. Ježíš ve své modlitbě se modlil následovně:

Aby všichni byli jedno, jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli jedno v nás, aby svět uvěřil, že jsi mě poslal.

16 Měl-li bych toto kázání nějak pojmenovat, pak bych to učinil tak: „Jednota jednoho Boha v jedné církvi“.

17 Jak víte, Bůh učinil člověka, aby dosáhl toho, k čemu byl stvořen. Po celý život se snaží něčeho dosáhnout. A jeho úspěchy...

důvod jeho snažení je v tom, že byl k tomu určen, aby tak jednal. Bůh ho tak učinil, ale těžkost je v tom, že ve svých úspěších se pokouší

něco učinit sám od sebe. Tam dělá své chyby a dostává se do těžkostí.

¹⁸ Nuže, na počátku v 1. Mojžíšově, která je kapitolou semene v Bibli, tam nalézáme, jak Bůh učinil člověka, učinil ho tak, jak věděl, že by měl být. Nemohl být učiněn lépe, než jak je. Když On začal tvořit život, činil to od nejnižšího života, kterým více nebo méně je pulec, žába, až k té nejvyšší formě života, ke Člověku, který je k obrazu Božímu.

¹⁹ V tomto životě se pak začal člověk snažit o své úspěchy. Avšak když to činil, začal Boha ztrácet ze svého zřetele. Začal mít sobecké motivy. Když toto činil, začal myslet na něco pro sebe samého. Zjišťujeme, že to netrvalo dlouho, až zničil planetu, na kterou ho Bůh postavil. Přivedl ji do takového stavu, až Sám její Stvořitel byl zarmoucen ve svém srdci, že člověka vůbec kdy stvořil. Můžete si představit, jak se Bůh cítil, když On to stvoření, které učinil ke svému obrazu a kterému dal panství a určil je k tomu, aby něco pro Něj učinil, viděl, jak ono všechnu svou sílu užívá na to, uskutečnit svá sobecká přání a cíle.

²⁰ A pak vidíme, že nedlouho po té veliké lekci, kterou Bůh během onoho času učil člověka, v němž celý svět zničil vodou... jak to říká Bible, že celou zemi zaplavil a zničil všechno, kromě ostatku, který ponechal, kterým byl Noe a jeho rodina. A přímo potom co vyšel z této velké lekce...

²¹ Zdá se to právě tak, jakoby se člověk neuměl učit, než jen skrze těžkosti. Shledáváme to dokonce při našich dětech. Musíme je často trestat, aby tomu rozuměly. Zdá se, jako by člověk spravedlivý sám v sobě už na začátku totálně prohrál. Když ztratil svůj vztah k Bohu, stal se jednotkou sám pro sebe. Nespoléhal se víc na Boha. A když mu Bůh dal lekci o stavu věci, když se člověk pokusil sám ze sebe něco činit, že se všechna jeho díla obrátí vniveč, hned ho vidíme, jak opět začíná dosahovat svých cílů. A Bible říká, že stavěli věž, že chtěli vystoupit do nebe, aby přišli do nebe, aniž by využili cestu, kterou pro ně připravil Bůh.

²² Člověku se lépe něco podniká, když se sjednotí s dalšími. Nu, vezmi jednoho člověka samotného, jeho síla je omezena na jednoho muže. Dva muži zdvojnásobují svou sílu. Čtyři muži mají čtyřnásobnou sílu. A Bůh by chtěl, abychom byli jedno. Bůh učinil člověka, abychom byli jedno, a naše motivy mají být jedno, jakož náš cíl, ale také naše směřování má být jedno. On je prostě k tomu určen.

23 Zjišťujeme, že právě po zničení potopou se člověk opět pokusil věc převzít sám.

24 Po celý čas jdou tyto věci dál. Duch živého Boha zápasí s tělem a pokouší se odvést člověka od jeho vlastního úsilí. Pokouší se odvést člověka od jeho vlastních motivů a cílů k plánu, který Bůh uložil. Jak dlouho člověk pracuje podle vlastního plánu, potkává se s neúspěchem. Člověk se může správně namáhat, vrátí-li se ke správnému cíli, a ke správnému motivu, a to je cesta v souladu s Božím plánem pro něho. Každý jiný základ je klesající písek.

25 Shledáváme pak, že se pokusili sjednotit a stali se jednou osobou. Ale toto sjednocení, které v oné době dosáhli, bylo na základě politické síly. Lidé se sjednotili, jejich cíl byl jeden, jejich usilování bylo jedno, ale byla to falešná jednota, neboť byla v protikladu k Božím plánu. Ale oni v tom pokračovali a nakonec...

26 Nalezneš-li nějakou takovou jednotu mezi lidmi, pak docílí velké věci. Pohled' na dnešní svět, sjednotí-li se lidé třeba pod falešným plánem, pak dosáhnou velkých věcí.

27 Nuže, zbudovali věž, protože byli sjednoceni - a pochybuji o tom, zda by dnešní moderní věda se všemi svými stroji a věcmi, toto dokázala. Měli jedno smýšlení, jednu duši, jeden účel, motiv a cíl, jímž bylo postavit věž tak vysokou, že kdyby Bůh měl opět myšlenky je zničit, mohli by běžet k Němu přímo do nebe. Nebylo žádné možnosti, aby On je mohl zadržet, v tom, co podnikali... Tak oni smýšleli. A potom shledáváme, že se pokusili zorganizovat, a nalézáme je opět plně mimo vůli Boží.

28 Není to pozoruhodný obraz těchto dnů, kdy se lidé pokoušejí sjednotit! Máme být sjednoceni, ale oni se sjednocují pod falešnými systémy. Pozorovali jste už, jak ďábel kopíruje Boží věci? Již jste viděli, jak si přivlastňuje věci, které Bůh zamýšlel?

29 Jak je svůdná ta falešná věc! Nu, nějaká lež, která je jasnou lží, tu každý prohlédne. Ale lež, která má v sobě asi 99 procent pravdy, to je lež, která zavádí.

30 Všimli jste si, jak satan svedl Evu? Vše, co ji řekl, bylo přesnou pravdou - jen jedna věc nikoli. Řekl: „Vaše oči budou otevřeny, poznáte dobré i zlé atd. A budete jako bohové, neboť nyní dobré a zlé neznáte.“ To vše byla pravda. Ale když řekla: „Pán Bůh řekl, že zemřeme.“

31 Řekl: „Jistě nezemřete.“ Vidíte, tolik pravdy v tom, a pak malý

kousek lži.

³² Na zemi Ježíš řekl: „maličko kvasu nakvašuje celé těsto.“ Buď je to celá pravda, nebo to není pravda vůbec. Plán spasení musí být exaktní (přesný) a Boží zaslíbení jsou přesná, ona působí přesně, nebo tu je něco převráceného. Když církev živého Boha nesměřuje k tomu, co pro ni Bůh určil, potom je někde v tom systému něco převráceného. Musí to tak být.

³³ Vezmi nějaký mechanismus, např. hodinky, a nech každý díl této mechaniky pracovat v dokonalé harmonii, potom ukáže přesný čas. Půjde-li ale jedna součástka svou cestou a další zase jinou cestou, pak čas ukazovat nebudou. Nehraje žádnou roli, jak dobré jsou ty kameny, vše musí být ve vzájemné jednotě. To je Boží účel pro nás, abychom se sjednotili a byli jedno.

³⁴ Ale zjišťujeme zde, že ďábel ty věci kopíruje. Všechna nespravedlnost je jen převrácenou spravedlností. Lež je jenom otočenou pravdou. Bůh činí dobré věci a falešné věci jsou převrácením dobrých věcí. Proto je to tak, že nespravedlnost je převrácená spravedlnost. Satan nemůže sám nic stvořit. On může vzít jen to, co Bůh stvořil, aby to převrátil. Muž, který žije se svou ženou, je absolutně v pořádku, ale vzít si jinou ženu - a to je tentýž akt, je to převrácení a to je smrt. To jedno přináší život a to druhé přináší smrt. Tak je to se všemi věcmi, které má satan ve svém dosahu, chce vzít to, co Bůh učinil a převrátit to.

³⁵ Přemýšleli jste někdy o náboženství mohamedánů? Na hrobě Mohameda byl osedlaný bílý kůň po dvě tisíciletí. Každé čtyři hodiny se měnila stráž a byl přiveden jiný bílý kůň. Oni to činí v bázni a v pevné víře, že Mohamed jednoho dne vstane a vyjede do světa. Věří tomu. Již jste někdy přemýšleli, proč to je bílý kůň? Víte, že Písmo říká: „Ježíš přijde a pojede na bílém koni a jeho roucho bude pokropeno krví a jeho jméno je Slovo Boží?“ Je to Pán Ježíš, který vyjede z nebe, s armádou za sebou a pojede na bílém koni. Můžete prohlédnout toto převrácené náboženství? Oni to převrátili a nechali Mohameda jet na bílém koni. Přesto však Ježíš vešel do nebe, a Mohamed je pozemský. Tak, satan působí pozemskými věcmi, zatím co Bůh pracuje s nebeskými.

³⁶ Přemýšleli jste někdy o Babylonské věži, a porovnali ji s Jákobovým žebříkem? Jak se snažili vystavět schody na věži, která měla sahát až do nebe, pokoušeli se jen Jákobův žebřík obrátit, který dosahoval z nebe až k zemi a andělé po něm sestupovali a vystupovali!

Převrátili to!

³⁷ Uvažovali jste někdy o OSN, jak se pokusili přivést všechny národy k jednomu velkému bratrství, ke sjednocené síle? Sjednocení je v pořádku, ale je to na základě falešných pohnutek. Satan kontroluje všechny národy. Písmo říká, že satan je vládcem země. Když Ježíše vzal na jednu zvlášť vysokou horu a ukázal mu všechna království světa, řekl: „ta jsou má.“ Ježíš neřekl, že by nebyla, protože ona jsou jeho. Důvod, proč máme války a vraždy je v tom, že tato pozemská království jsou ovládána satanem. A dokud budou ovládány ďáblem, budeme mít války a boje a jeden bude zabíjet druhého.

³⁸ My ale vyhlížíme po přicházejícím království, kde přichází Kristus a tam již nebudou žádné války. Tam bude věčný pokoj.

³⁹ Pomysleli jste, že v Rusku mají falešné letnice? Mají je! Je to dílo ďáblov. Pokoušejí se všechny lidi přinutit ke komunismu, kde každý má všechno společné. Víte, že to byl stav církve pod vedením Ducha Svatého ve dni letnic „lidé prodávali své vlastnictví a kladli k nohám apoštolů a rozdělovali, komu bylo potřebí!“ Nyní přišel ďábel, vstoupil do světa, sjednal si politickou sílu, aby k tomu lidi přinutil.

⁴⁰ Bůh nenutí člověka, aby něco činil. Děláš to podle své vlastní svobodné vůle. On tě může varovat, položí ti překážku do cesty, ale jdeš o své vlastní vůli (na základě vlastního rozhodnutí) do jeho přítomnosti, abys Ho učinil svým Spasitelem, ale satan převrací Boží plány ve svůj vlastní plán.

⁴¹ Přemýšlel jsi o katolicismu a katolické církvi, že se pokusila učinit každou osobu katolickou? Nikdy se to nepodaří. Je to na základě programu lidského původu.

⁴² Pomysleli jste už někdy na protestantské církve ve Světové radě církví, jak se ona pokouší přinutit všechny tyto malé církve? Stane se, že nebudeš moci jít do modlitebny, aniž bys náležel ke sjednocené církvi. Potom budou muset malá místa - jako toto zde - určitě za to zaplatit. My máme ale jedno malé místo Písma, které říká „neboj se maličkého stádce, neboť se zalíbilo Otci vašemu dáti vám království.“ To je to, po čem vyhlížíme.

⁴³ Neboť vidíte, v tom je úspěch nepřitele, že se pokouší toto činit, něco uskutečnit, ale je to na základě falešného plánu. Je to podle jeho vlastního plánu, ale on nevlastní originál. Chce-li toho dosáhnout, musí vzít něco, co učinil Bůh, a potom to převrátit v nespravedlnost.

44 Dnes se pokoušejí převrátit nebo obrátit svět, a přivést ho do jednoho velkého spojení národů, do bratrství. Bude to pod maskou lidského původu. Bude mít svého vůdce, ale skrytý tam bude ďábel, neboť on je jejich vůdce.

45 Boží království není z tohoto světa. Boží království je v našich srdcích. Ono je duchovním královstvím, do kterého jsme se narodili. Ježíš říká: „Boží království přichází, ale ne bez násilí. To Boží království je ve vás.“ Duch Svatý, Boží království, pracuje v člověku, řídí a ovládá ho - to je to království.

46 Vidíme, že národy pokračují ve vzájemném klamání, mluví o pokoji a zatím drží připravený nůž, aby se vzájemně zničili.

47 Před několika dny jsem měl tu výsadu mluvit s jedním kaplanem, jež je velkým mužem. V Kalifornii měli vědci setkání, ti z nejlepších, jež máme v našem národě, bylo to uzavřené, tajné setkání. A protože bylo tak strašlivé, povolali jednoho kaplana, aby se s nimi tohoto setkání zúčastnil. Tento kaplan, který je mým přítelem, mi řekl: „Bratře Branham, dříve než jsem tam mohl vejít, prozkoumali můj rejstřík až k mé prababičce, dříve, než jsem se mohl tohoto setkání účastnit“ a řekl: „Přeji si, abych tam býval nebyl“ a řekl: „Když tito vědci vstali a začali mluvit, zdálo se, jakoby nějaká temnota zalehla tento prostor, přivedli tě k tomu, že ses cítil jako v mrazničce, chlad schopný srazit krev člověka. Žádnému nebylo dovoleno mluvit o těchto věcech. Museli jsme složit přísahu.“

48 Řekl ale: „Toto je mi dovoleno, abych ti řekl. Jsou schopni odstranit armádu a letectvo, letce atd. Víc už je nepotřebuji.“ Řekl: „Oni mají nyní tak smrtící zbraně, že by mohli celou zemi zničit během jedné vteřiny. Kdyby se to stalo známým, potom by lidé propadli panice, běželi na ulice, a křičeli plným hrdlem.“ Řekl: „Mají bombu, která padne-li na zemi a tato jedna jediná bomba by zničila všechno v okruhu 175 mil (280 km) a až do hloubky asi 100 stop (30 m).“

49 Kam bys mohl odejít, aby ses ukryl? Což jestliže se zakopeš 1000 stop hluboko (300 m)? To nemůžeš, to by ses ocitl ve vulkanické erupci země. Ale i kdyby ses zahrabal 1000 stop do země, byl bys tam rozdrcen na prach, pokud by došlo k takovému otřesu.

50 Řekl: „Jeden z těch velkých vědců povstal a byl to hlavní vědec armády a řekl: ‚Pánové, přál bych si, abych mohl vzít starou krávu a nějaký vůz, jet za hory a celou tuto věc zapomenout a takto prožít zbytek svého života na zemi a toto opustit. Ale my se s tímto musíme

vyrovnat. Odjet za hory by ničemu neprospělo. Tyto hory se nestanou ničím jiným, než prachem nebo vulkanickým popelem.“

51 Ach bratře, ono se vyplatí vědět, kde máš místo svého úkrytu v tomto čase! My jsme dostali útočiště místo úkrytu! Toto útočiště je pod křídly věčné ochrany našeho Pána. Neboť to víš, že máš nesmrtelnou duši, která nemůže zemřít, která není učiněna z atomů, vodíku nebo kyslíku, nebo jakýchkoliv elementů této země. Je učiněna z Ducha, kterého stvořil všemohoucí Bůh, a On ti ji dal.

52 Co je to za den, ve kterém žijeme! Jaký je to čas, kde člověk pracoval a namáhal se, až dosáhl těchto věcí! Nuže, co chce s nimi dělat?

53 Vidíte, satan potřebuje hlavu člověka. On to zvolil už v zahradě Eden. Použil hlavu jednoho člověka, jeho myšlení. On totéž učinil s církví. Hledte, ďábel používá hlavu muže, taktéž používá jeho oči. Dáváte-li pozor, není-li tento člověk vpravdě znovuzrozený a duchovní, nechá se vést tím, co vidí svýma vlastníma očima, pýchou života. On půjde, jako mnoho lidí a říká, že by něco rád dosáhnul. Rád by se připojil k církvi, chtěl by být pobožný. Bude se rozhlížet kolem sebe, až najde tu nejvelkolepější církev, kterou vůbec může nalézt, protože člověk by rád vykonal něco velkého. On by si rád sám sobě udělal velké jméno. To je tělesné, pošetilé myšlení člověka. Myslí si: „Ach, kdybych mohl mít vlastní organizaci. Kdybych jen tolik a tolik tisíc získal pro svoji denominaci. Byla by potom největší svého druhu v zemi.“ Co dobrého to přinese? On myslí, že činí něco velkého, když více přidává.

54 Myslím - je tomu již několik let, kolem roku 1944, tehdy měli baptisté jedno heslo: „O milión více v roce 1944.“ A co měli, když tento milión získali? Bylo to jako byste přistoupili do klubu (spolku), nebyli to žádní opravdoví znovuzrození učedníci Kristovi. Byli jenom baptisté podle jména.

55 Pohledte na jiné denominace, na luterány, presbyteriány, letniční a všechny ostatní denominace - všechny jsou na tom stejně. Snaží se, aby něco dosáhli. Rádi by udělali něco velkého. Hledte, jsou to jejich oči, které se na to dívají. Oni myslí svýma očima a často nerozumí, že to je ta věc, kterou by neměli činit. Ďábel se chopí oka člověka, ukazuje mu něco hezkého. Otvírá jeho oči, aby se na to díval. On to vnesl do církve, do intelektuálního myšlení člověka.

56 Před nějakým časem stal veliký evangelista Billy Graham zde v Louisville, držel svoji Bibli vysoko a řekl: „Toto je Boží měřítko.“

A měl pravdu! Měl absolutní pravdu! Mordecai Ham, evangelista z Kentucky, kde jsem dříve bydlel, sedávali jsme u téhož stolu. Skrze tohoto Mordecai Hama se Billy obrátil. Tam jsme seděli. On řekl: „Co se děje“? Řekl: „Pavel šel do jednoho města a tam se jeden obrátil, když pak se po roce vrátil zpět, tak tam bylo třicet obrácených skrze tohoto jednoho.“ Řekl: „Já jdu do jednoho města a 20 000 se obrátí, a když se tam po roce vrátím, tak jich tam lze najít sotva dvacet. Něco je převráceného.“ A řekl: „Víš, co to je? To jste vy líní kazatelé, kteří sedíte v budovách, či kancelářích s nohama na stole a nejdete za lidmi.“

⁵⁷ Myslel jsem si: „Billy, to je ten pravý dobrý intelektuál.“ A prosím vás, abyste mne necitovali, „ale tak to není. Kde byl ten pastor, který tam k tomu jednomu šel, který se skrze Pavla obrátil?“ To nebylo tak.

⁵⁸ Zde je to. Tato takzvaná shromáždění dnešních dnů, a jsou to velká setkání, ale tam se pracuje jenom na intelektuální části člověka, člověk přijde pod kouzlo probuzení a říká „ano, já přijmu Krista“ a činí to intelektuálně, protože se nalézá ve velkém davu. On to učiní, protože zde jsou před ním velcí kazatelé. Ale je to jen intelektuální porozumění. Takový člověk nemůže jít nikdy dál. On musí jít od svého rozumu ke svému srdci a být znovuzrozen, neboť nikdy nebude sto obstát ve zkouškách.

⁵⁹ Intelektuální porozumění je v pořádku, ale když vy... vzpomeňte si, když oko na něco hledí, ďábel používá vaše oči. V zahradě Eden, bylo dokázáno, že ďábel zvolil hlavu člověka, aby skrze ni pracoval, ale Bůh vyvolil srdce. Ďábel mu ukazuje jeho očima něco, co on může vidět a říká: „Vidět, znamená věřit.“

⁶⁰ Ale, když Bůh vstoupí do nějakého člověka, pak vstoupí do srdce. On dá věřit v srdci skrze víru věcem, které oko nevidí. Neboť Písmo říká toto: „Víra je nadějných věcí podstata, a důvod neviditelných.“

⁶¹ Bůh pracuje zde a ďábel pracuje tam. Tak k čemu dobrému jsou vůbec vaše velké školy a semináře? Častokrát, ne vždy, a přece velice často se to stěhuje odtud tam nahoru, kdežto by to mělo být přivedeno odtud seshora sem dolů, do srdce člověka.

⁶² Víte, Písmo říká: „Jak člověk smýšlí ve svém srdci, takový je.“

⁶³ Starý nevěřící kritik řekl: „Jak to bylo bláhové, když Bůh řekl, že duchovní schopnosti jsou v srdci člověka, neboť tam není nic, čím

lze smýšlet.“

64 Asi před čtyřmi léty zjistila věda, že v lidském srdci jsou duchovní schopnosti. Je tam malý prostor, malá komůrka, kde není ani jedna buňka, maličké místo v lidském srdci. Není to ve zvířecím nebo jiném životě. Ale v lidském srdci je jakési malé místo a oni se nemohli dohodnout, co to je, ale nakonec to řekli tak: „To je to místo, kde přebývá duše.“

65 Tak. Bůh mluví svá slova správně: „Jak člověk myslí ve svém srdci, takový je.“ Ne ve své hlavě! Kdyby Bůh mínil ‚hlavu‘, potom by řekl ‚hlava‘. On řekl, ‚jeho srdce‘!

66 Co kdyby Mojžíš, když vystoupil a Mojžíš... Bůh řekl: „Zuj svoji obuv Mojžíši, jsi na svaté zemi.“ Co kdyby Mojžíš byl řekl: „Malý moment Pane, já vím, ty jsi myslel můj klobouk, já sejmu svůj klobouk, to je uctivější!“ On neřekl nikdy ‚klobouk‘, On řekl: ‚obuv‘. To je to, co mínil.

67 Nikdy nemínil, abychom si potřásali rukama a připojili se k církvi. Řekl: „Musíš se znovuzrodit tam shora.“ Není důležité zapsat tvoje jméno do nějaké knihy, nýbrž abys byl obnoven a změněn ve své duši, a aby se přeměnila celá tvoje bytost.

68 Nuže, když nějaký člověk toho prožití nikdy neměl, potom je stále ještě syn Boží, podle stvoření, padlý syn Boží. Díky tomu může vzít dřevo a stavět z něho budovy, může vzít železo, tvořit z něj stroje, může vzít drahokamy a vytvořit z nich hodiny. Co on může činit? Může něco vzít, co je z originálního stvoření a může to převrátit od jeho původního stavu, aby učinil něco velkého. Nemůže však stvořit. Jenom Bůh může stvořit. Jenom On sám!

69 A zde potom pozorujeme, že satan, tím, že vyvolil hlavu člověka, použil tu intelektuální část. A nyní se začala církev pohybovat v intelektuální sféře člověka. Ó, to je velká církev. My máme velkou denominaci, jsme nejstarší v zemi. Ale bratře, dokud muž nebo žena, mladík nebo děvče, nejsou pečlivě poučeni, použijí tuto intelektuální koncepci a řeknou: „Bible toto a toto tak nemyslí. Dny zázraků jsou pryč. Něco takového už neexistuje. Toto zde není pravda.“ Ty řekneš „a tyto dny jsou již pryč“, protože on na to hledí intelektuálně.

70 Ale nechť tento člověk vezme toto své malé poznání, jež má ve své hlavě, a předá Bohu, a dovolí Duchu živého Boha vstoupit do jeho srdce. On potom pojmenuje každé Slovo Boží ‚pravdou‘ a každé zaslíbení ‚Božským‘. Potom on může něco pro Boha docílit.

⁷¹ Vidíte, tuto malou část, tuto komůrku v srdci člověka, Bůh ji sám pro sebe vevnitř tam stvořil. To je Jeho kontrolní místo. On tam přebývá, aby tě řídil. To je Jeho místo. Odtamtud z tohoto kontrolního prostoru posílá On své poselství.

⁷² Jak On může s tebou pracovat, když je uvnitř přirozenost dábelského ducha? „Každý člověk, který je narozen na zemi, je narozen ve hříchu, zformován v nepravosti, přichází do světa a mluví lži.“ To je pravda! Jak může nějaký člověk něčeho dosáhnout v této tělesné přirozenosti Adama? Jen skrze svůj intelekt.

⁷³ Ale, když se má stát novým stvořením, a ten starý člověk je pryč a ten nový člověk „Kristus“ zaujme Svůj trůn v lidském srdci, pak vypadá život jinak, pak on začíná na nové cestě. Od svých vlastních sobeckých motivů, až k těm velkým ideám, něco velkého ze sebe udělat - začíná se pohybovat ke Golgotě, aby poznal Boha. Potom všechna jeho předsevzetí, jeho motivy, jeho úspěchy, a všechno, co on je, leží zastíněna slávou kříže, kde Kristus zaplatil cenu za lidský život. Kristus je náš život!

⁷⁴ To je, proč Ježíš říká: „neboť když se člověk nenarodí znovu, nemůže rozumět království Božímu.“ Je to nemožné! To v tobě není!

⁷⁵ Pročpak Bůh učinil toto malé místo? On to učinil tak, abys ty tam uvnitř mohl být naplněn. Musíš být něčím naplněn. Nemůžeš být lidskou bytostí, aniž budeš naplněn. Přišel čas, kde budeš přinucen učinit rozhodnutí. A toto se děje právě teď, neboť nátlak přijde na celém světě.

⁷⁶ Slyšel jsem kazatele, kteří přicházejí se skicou, aby se pokusili najít vysvětlení pro znamení zvířete. Ale forma diagramu - to nepotřebuje žádný diagram. Písmo říká: „Všichni, kteří neobdrželi pečeť Boží, měli znamení zvířete.“ Jsou zde na této zemi jen dvě skupiny. Jedna má pečeť Boží, ta druhá má znamení ďáblov. Všichni, kteří neobdrželi znamení Boží, mají znamení ďáblov. To je, co říká Písmo.

⁷⁷ Ty jsi nucen učinit rozhodnutí. Dovolte mi, abych vám to vtloukl, ne abych byl hrubý nebo podlý, jenom proto, abych vám řekl pravdu a vás varoval. Člověk musí něco v této věci učinit. Je to vaše... Bude vám to vnuceno. Musíš učinit rozhodnutí.

⁷⁸ Pokud vám to mohu ukázat skrze Slovo Boží, co ta pečeť živého Boha je, pak to budeš vědět. Bible říká v Efezským 4,30 jednou, jako i na mnoha dalších místech Písma: „Duch Svatý je pečeť Boží.“ Tak jsi

potom bez Ducha Svatého zajištěn z té druhé strany. Bez ohledu na to, jak intelektuálně založený jsi, ke kolika velkým denominacím patříš, jak jsi spravedlivý a nábožný!

⁷⁹ Satan byl právě tak! Satan není velké nerozumné zvíře, s nějakým rozštěpeným ocasem a rozštěpenými kopyty. Je to duch a Bible říká, „že je tak lstivý, že by svedl i vyvolené, kdyby to bylo možné.“ On je nábožný.

⁸⁰ Nebyl Kain právě tak nábožný, jako byl Ábel? Neobětoval Kain právě takovou oběť, jako to učinil Ábel? Nepostavil Kain Pánu kostel právě tak, jako to učinil Ábel? Nevrhoval se Kain právě tak na kolena a nevzdával poctu, právě tak, jako Ábel? Neobětoval Kain právě tak, jako Ábel? Ale jeden přišel skrze intelektuální pojetí, přinesl květy a ovoce pole a překrásně, intelektuálně ozdobil svůj oltář.

⁸¹ Ale skrze víru vyvolil Ábel beránka, neboť bylo třeba krve a života. Přivlekl ho k jednomu kameni a udeřil ho do jeho hrdla, až vykrvácel k smrti. Bůh řekl: „To je spravedlivé, Ábeli.“ To je správné! Jak na to přišel? Skrze zjevení, ne skrze intelekt. On to věděl skrze své srdce.

⁸² Ježíš řekl: „Na této skále postavím svoji církev a brány pekla ji nepřemohou.“ Duchovní zjevení, duchovní pojetí! „Člověk hledí na to, co je před očima“, říká Písmo. „Bůh hledí k srdci!“

⁸³ Ty jsi něčím naplněn. Můžeš být naplněn pochybnostmi. Vaše ubohá srdce mohou snad přetékat pochybnostmi. Doufám, že to tak není! Vaše srdce chtějí být plná mrzutosti a starostí a mohlo by se stát, že vaše srdce jsou plná těžkostí.

⁸⁴ Je možné, že jste plni náboženství, intelektu, jemně vonící teologie a patříte k velkým církvím, které zde jsou již léta. Sedíte tam tak přesvědčeně, jak to jenom lze. Bratře, dovol, abych ti řekl, ty můžeš pro tuto církev získat členy, až zchátráš a zemřeš, a přitom nemusíš dělat nic jiného, než stavět nějakou další Babylonskou věž. Zajisté!

⁸⁵ Můžeš být plný pošetilosti, můžeš stát plný nesmyslů, můžeš být plný všeho možného, ale nemůžeš být prázdný! Bible říká, že to nemůžeš.

⁸⁶ Bible říká: „Když nečistý duch vyšel z jednoho člověka, tak se procházel po suchých místech a hledal klid. A potom přišel zpět se sedmi dábly, ještě horšími, než byl sám, a tak poslední věci toho

člověka byly osmkrát horší, než tomu bylo na začátku.“

⁸⁷ Totéž se děje při těchto shromážděních, když lidé vyjdou kupředu v nějakém probuzení a pak jsou přivedeni jen k nějakému intelektuálnímu pojetí. On vyjde, a pak se připojí k nějaké církvi a nechá se tím uspokojit. „Je to v pořádku. Na těch nesmyslech nic není. Není nám to k ničemu.“ A kazatel říká: „Ach, to všechno bylo pro starou dobu a hotovo.“ A jak víme, první věc, která se pak stane, ten ďábel přijde zpět se sedmi jinými ďábly a stává se náboženským ďáblem. A potom je skutečně naplněn a je pyšný a závistivý! A je dokonce nahněván na samotného Boha, který napsal Bibli, hledí na ni a říká, když je řečeno: „tyto věci, které já činím, budete i vy činit“, „to bylo pro učedníky!“

⁸⁸ „Jděte do všeho světa a kažte evangelium“, řekl Ježíš ve Svém posledním pověření k církvi. „Ti, kteří uvěří, budou mít znamení.“ Jak daleko? „Na celém světě.“ U koho? „U každého stvoření.“ Znamení budou patřit jen některým z nich? Písmo říká: „Budou míti všichni.“ Všichni, kteří věří. „V Mém jménu budou vymítat ďábly. Budou mluvit novými jazyky.“

Vezmou hady a vezmou smrtící nápoje, ale nezpůsobí jim to žádnou škodu. Když vloží ruce na nemocné, budou tito uzdraveni.“ To řekl Ježíš.

⁸⁹ „Znamení pak tato věřící míti budou.“ Ne ti, kteří myslí negativně, ne intelektuální členové církve, nýbrž znovuzrození věřící, kteří přišli z intelektuálního k srdci, kde Bůh zaujal trůn, v kontrolním prostoru, aby řídil tvoje srdce, tvoji víru a tvůj charakter.

⁹⁰ Bůh si tě přeje naplnit. Proč si přeje tě naplnit? Čím si tě přeje naplnit? On si přeje naplnit tě sebou samým. Svatým Duchem, naplnit Duchem Svatým!

⁹¹ Ježíš řekl u Lukáše 24,49 toto: „Vy přijmete moc po té, když Duch Svatý sestoupí na vás z výsosti. A pak budete mi svědky v Jeruzalémě, Judeji, v Samaří a až do posledních končin země.“ Kdy? Když jsi dosáhl svého titulu doktora nebo nějaký jiný filosofický titul? Ne! „Ale když přijmete Ducha Svatého, pak budete mými svědky v této generaci, generacích, které přicházejí, až do posledních končin země.“

⁹² A ve dnech Letnic, když Duch Svatý sestoupil z nebe, jako hučící mocný vítr a naplnil dům, ve kterém oni seděli, staly se mezi nimi divy a zázraky.

⁹³ A intelektuálové řekli: „Muži a bratři, co máme činit, abychom byli spaseni?“

⁹⁴ Petr řekl: „Pokání číňte, a pokřti se jeden každý z vás ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů a přijmete dar Ducha Svatého. Neboť toto zaslíbení platí vám i pro vaše děti, a kteří jsou ještě vzdáleni, pro všechny, které by Pán Bůh náš povolal.“

⁹⁵ To je věc, kterou tě Bůh chce vidět naplněným. Chce tě vidět naplněného Duchem Svatým a potom budete sjednoceni. Do čeho? Do církve? Ne, pánové! Budete sjednoceni! K čemu? K nějakému vyznání víry? Ne, pánové! Budete sjednoceni s Bohem! Vy a ON budete jedno, jako ON a Otec jsou jedno. Boží Svatý Duch bude ve vás žít. A tytéž skutky, které konal Duch Svatý, když zde byl v Kristu Ježíši, budou činěny ve vás, neboť řekl, že On to bude činit. Pak jsme jedno.

⁹⁶ Ježíš se za to modlil - v modlitbě dnes večer se náš nebeský Mistr modlil k Otci - abychom my byli jedno, jako On a Bůh jsou jedno. Jak blízko si byli navzájem? Bůh byl život a Duch v něm. Když budeme jedno s Ním, potom Jeho život a Duch bude v nás. Ty pozemské lidské intelektuální pojetí, vyznání víry a věci učení potom budou odváty a v lidských srdcích se uskuteční nová, obnovená, znovuzrozená, panenská zkušenost křtu Duchem Svatým. Potom budete jedno, potom bude bratr skutečně bratrem a sestra skutečně sestrou. Vaše předsevzetí, motivy a všechno, co jste a všechno, co jste kdy chtěli být, anebo jste se pokoušeli být, bude pro království Boží; zcela lhostejno, kterou církev reprezentuješ, kam jdeš anebo co činíš.

⁹⁷ Zde je v dnešních dnech tak mnoho lidí, kteří říkají, že „Duch Svatý dnes již není realitou.“ Proč říkají desetitisíce nebo dokonce miliony „není to tak“?

⁹⁸ Zde jsou mnozí, kteří se těší z toho požehnání! Hlavně jsou to chudí lidé. Lidé, kteří byli vyvrženi a vystrčeni od světa, lidé, kteří byli vyvrženi z církví, sborů, protože uvěřili, že Bůh je Bůh. Oni ale byli naplněni Jeho Duchem. Mají jeden cíl, jsou jedno srdce. Kdo jsou tito lidé? Metodisté, baptisté, presbyteriáni, katolíci, svědkové Jehovovi, ortodoxní, Židé, všichni společně, oni se stali jedno. Ne jedno v nějakém vyznání víry, ne jedno v nějaké denominaci, to je dílo ďáblovo podle intelektuálních pojetí,

⁹⁹ nýbrž působení Ducha Svatého, království Boží ve vás! Bůh sedí na trůnu tvého srdce, ve svém kontrolním prostoru, řídí tvoje pocity, ovládá tvoje síly, kontroluje tvoje předsevzetí a činí tě jedno s Ním ve

společenství a v lásce. Bůh tě naplňuje láskou, ON tě naplňuje silou, ON tě naplňuje Duchem. Naplňuje tě Svou vlastní božskou přirozeností a ON mění tvoji tělesnou přirozenost ve Svou přirozenost. Tak se stáváš novým stvořením v Kristu.

¹⁰⁰ Pak je tu láska, ty vycházíš a zdá se, jako když ptáci jinak zpívají. Ach, jak jiné to je, když Kristus přichází! Jak se potom můžeš ohlédnout zpět a pomyslet si: „Jak jsem se mohl toho stranit? Jak jsem mohl to kdy zavrhnout?“ Všechno je jiné, nemáš žádné nepřátele. Všichni vypadají přátelsky. Ty jim můžeš odpustit všechno, co bylo. Za největšího nepřítele by ses mohl na ulici modlit, vložit na něho svoji ruku a pozvednout ho, lhostejno, ke kterému vyznání víry nebo které denominaci patří. On je stvoření, pro které Kristus umřel. Bůh si přeje, abys byl těmito věcmi naplněn. To je to naplnění! To je to království! To je, v čem jsme jedno!

¹⁰¹ Potom jsme jedno, ne, abychom podporovali denominaci, ne, abychom podporovali vyznání víry nebo nějaký kult. Jsme jedno, abychom podporovali království Boží. Potom vezmeme Jeho plán a pokaždé, když požehnaná Bible něco říká, potom Duch Svatý v tobě zvolá „Je to tak, to je mé slovo!“

¹⁰² Neříkáš, řekl toto dr. Jones? Co na to řekneš? Nebo co řekl Dr. ten a ten? Je zcela lhostejné, co který doktor řekl.

¹⁰³ Ježíš řekl, je to pravda: „Nebe a země pominou, ale slova má nikoli nepominou.“ Tehdy jsme jedno.

¹⁰⁴ Všichni vy metodisté, baptisté, presbyteriáni, kýmkoli jste, jsme jedno. Nenechte ďábla, aby používal vaše oči! Nechte Boha používat vaše srdce! Když hledíš a pokoušíš se porozumět, co to je a co to způsobuje „jak je toto možné?“ Ty si nad tím nekladeš otázky, když obdržíš Ducha Svatého. Když si ještě stále kladeš otázky nad Slovem Božím, pak je to důkazem, že Bůh není ve tvém srdci. Duch Svatý nepochybuje o žádné věci, kterou Bůh řekl. Říká „Amen, amen! Je to tak, neboť Bůh to tak řekl!“

¹⁰⁵ Abraham mluvil o věcech, které neexistovaly, jako by byly, neboť Bůh to řekl. Bůh mu řekl, když mu bylo 75 let a Sáře 65, že budou mít dítě. Na něco takového pomyslet bylo úplně směšné. Ale Bůh to řekl a Abraham byl Boží Syn! On putoval 25 let a jmenoval všechno... Každý den říkal: „Sáro, jak se cítíš, můj miláčku“?

¹⁰⁶ „Já se necítím nijak jinak než jindy.“ Byla čtyřicet let po svém přechodu. Neměla nikdy děti, a žila s ním od svých sedmnácti let. On

ale věřil Bohu a jmenoval všechno, co bylo v protikladu k tomu jako by to neexistovalo a Slovo Boží jmenoval pravdou! První měsíc pominul. Jak se cítíš, Sáro „není zde žádný rozdíl?“ Řekl: „Chvála Pánu. Přesto budeme mít dítě.“ Pominul rok: „Jak se cítíš?“

„Žádný rozdíl zde není,“

„Ale my ho přece jenom budeme mít!“

107 A Bible říká: „Místo, aby zemdlel, byl celou dobu silnější.“ Bude to o to větší zázrak. Bůh to řekl, musí se to stát!

108 Dvacet pět let, nyní je jí devadesát a on je ve stu letech! Jednoho dne sestoupil anděl, obrátil se zády ke stanu a řekl: „Abrahame, já tě navštívím“, a řekl Abrahamovi, co se stane.

109 A narodil se malý Izák. Proč? „Protože Abraham nepochyboval v nevěře o zaslíbení Božím, nýbrž posiliv se, vzdal chválu Bohu.“ Proč? To nebylo v jeho rozumu, to bylo v jeho srdci.

110 Boží trůn je v srdci člověka. Tam se staneme jedno, jedno v předsevzetích, jedno v tom, co podnikáme. Když nějaký bratr od metodistů získá 100 duší pro Boha - „Amen a Amen“. Když nějaký presbyterián nebo ať je to kdokoliv, jednu nějakou duši získá pro Krista - „Amen a Amen“. Když Tommy Osborn získá milión duší tohoto roku, Oral Roberts jeden milion a Billy Graham jeden milión a každá jiná denominace milion duší, tak chci povstat a chválit živého Boha! Neboť to je naše snažení pro království Boží. Tam jsou naše cíle! Přivádět duše k Němu! To jsou znovuzrození křesťané. Tam jsme pak jedno! Tam jsme pak spolu sjednoceni - jsme bratři!

111 Avšak dokud říkáš: „To nejsou přece metodisté, to nejsou baptisté, to nejsou ti nebo tamti“. V tom případě jsou všechny tvé motivy převrácené, falešné a tvoje cíle a všechno tvé usilování je převrácené. Když se pokoušíš dělat něco ze sebe, aby to vypadalo velké, přičemž ty jsi přece malý. Pomysli!

112 Pozorovali jste už někdy, jak roste pšenice? Když se díváte na pšenici, jak tam rovně stojí a sem a tam se pohybuje, tak pomysli, v ní není žádná hlava, ona je prázdná. Plný klas je vždy skloněn. A člověk, který je plný, naplněný Boží dobrotou a milosrdenstvím, ten sklání svou hlavu v pokoře. „Ten, který se poníží, toho Bůh povýší, a ten, který se povyšuje, bude ponížen.“

113 Přátelé, je doba, že mužové a ženy procitnou v potřebě této skutečnosti, že zatouží, abychom byli jedno. Ježíš se modlil, abychom

mohli být jedno jako Bůh a On byli jedno. Bůh byl v Něm! A my jsme jedno s Kristem, když Krista necháme vejít. A to je to jediné, co můžeme dělat, že Jej necháme, aby zaujal kontrolní komůrku našeho srdce. Potom budeme jedno!

114 Před námi jsou vánoce. Procházíme časem. Leží před námi strašlivé věci. Toto všechno, co před námi leží, ať je to cokoli, co přichází nebo jde, dokud Kristus je v tom kontrolním prostoru, dokud nás ovládá, řídí a dává nám víru, abychom věřili věcem, které nemůžeme vidět. Bůh řekl...

115 „Víra je nadějných věcí podstata, důvod neviditelných“. Ty tomu věříš, neboť Bůh je ve tvém srdci, a říká ti, že Jeho Slovo je pravda. A žádný duch... od Boha nebude popírat, něco z Božího Slova. Duch Boží rozpozná to své. Ach, jak jsem šťasten, že to vím, že zde je skutečný Bůh!

116 Před nějakým časem byli zde v Indianě dva mládenci, kteří vyrostli venku na jedné farmě. Oni byli tak chudí, jak je to jen možné. Byli to mládenci z farmy! Vyrostli pospolu. A jednoho dne se jeden z nich oženil a o několik dní později se oženil také ten druhý.

117 Jeden z nich odešel do města. Začal spekulovat na burze, vzdaloval se čím dál, tím více zásadám z dětství. Šel falešnou cestou. Spekuloval, byl bohatší a bohatší, až se z něho stal nakonec multimilionář. Přesídlil se pak do Chicaga a na jedné velké ulici si postavil palác. On a jeho žena běhali po nočních klubech, pili koktaily a trávili tam celé noci. Měli služebnictvo a mohli si dopřát vše, co chtěli. Mysleli, že tak žijí opravdový život.

118 Ale člověk, který tak žije, nemá žádný pokoj! Zde není žádný pokoj pro ustarané srdce. Pro život plný hříchu zde nemůže být žádný pokoj. Člověk má touhu po pití a jmenuje to „životem“. Myslí si, že je to výborná úroveň, ale ukazuje tím jen svoji prázdnotu. Vezmi nějakého člověka, který vydělal milion dolarů, potom chce mít dva. Vezmi nějakého muže, který jde na nějakou „party“ (večírek) a dnes večer si dá jednu štamprli, pak chce další. Vezmi nějakého muže, který se stal své ženě nevěrný, on to učiní znovu i naopak. Pohledte. Je to něco, co nelze nikdy uspokojit. Může mít ve své ruce milión dolarů nebo deset miliónů, lehne si večer v opilém rozčilení, probudí se příštího rána, pronásledován noční můrou, s pomateným smyslem. Toto jmenuješ pokojem? To není žádný pokoj!

119 Avšak muž, který snad ani nemá podušku, na kterou by položil

svoji hlavu, snad nevlastní ani pár slušných bot, nebo nemá nic ve svém domě, aby měl důstojné jídlo, ale když Bůh kraluje v jeho srdci, on jde radostně spát a probouzí se šťastný. Je to trvalý pokoj. To je něco, co činí Bůh.

120 Tento člověk zapomněl na své vychování. Hrál hazardně. Přišel vánoční čas. Vzpomněl si na svého bratra, a tak mu napsal dopis. Jméno toho bohatého muže bylo Jim. A John byl ten chudý. On mu napsal ten dopis a řekl: „Johne, přeji si, abys mne přišel o prázdninách navštívit. Rád bych se s tebou setkal a mluvil s tebou. Už jsem tě mnoho let neviděl.“

121 A ten mu odepsal a řekl: „Rád bych přijel, Jime, ale nemohu přijet, nemám dost peněz, abych přijel.“

122 Po několika dnech přišel poštou šek se zprávou: „Přijed', rád bych tě přesto viděl“. A tak se John, ten mladík z venkova vypravil, vzal si čistý pracovní oblek, klobouk a malý plášť jiné barvy a posadil se do vlaku.

123 A když přijel, čekal na něj šofér, aby ho odvezl velkou limuzínou. Vůbec nevěděl, jak by se měl chovat. Vstoupil do limuzíny, držel svůj klobouk v ruce a rozhlížel se kolem sebe. A tak přijeli před veliký palác v Chicagu.

124 Vystoupil, šel ke dveřím a zazvonil. Zevnitř vyšel vrátný a řekl: „Vaší navštívenku prosím, pane“. Nevěděl, s kým mluví. On mu podal svůj klobouk. On byl... Nevěděl nic o vizitkách. Neměl mnoho pozemských statků. Řekl: „Prosím vaši vizitku“.

125 John řekl: „Pane, nevím, o čem mluvíte“. Řekl: „Jim mne zavolał, abych přišel. To je všechno, co vím.“

126 A tak šel ten vrátný zpět, řekl to Jimovi, ten ještě ani nevstal. Řekl: „Tam přede dveřmi je nějaký muž, který vypadá směšně“. Řekl: „Je oblečen... ještě nikdy jsem neviděl člověka, aby tak vypadal.“ A řekl: „Poslal ho nějaký Jim.“ On na to: „Řekni mu, ať jde dál“.

127 A tak on svlekl svůj ranní plášť, vstoupil do haly, aby pozdravil svého starého přítele z venkova. Potrásl mu rukou a řekl: „Johne, ani nevíš, jak jsem rád, že tě vidím“.

128 A ten chlapík z venkova tam stál, rozhlížel se po pokoji a řekl: „Jime, ty jsi zajisté toho mnoho získal“.

129 Odpověděl: „Rád bych tě provedl a ukázal ti vše“. Vyvedl ho po

schodech nahoru a vyšli na sluneční verandu, otevřel okno. Řekl: „Kde je Marta?“ „Ach“, řekl „ještě se nevrátila, byla celou noc pryč.“ Řekl: „Ach, jak spolu vycházíte?“

130 Odvětil: „Ach, ne příliš tak dobře, Johne a jak je to s tebou a s tvójí Kati?“ Řekl:

„Nádherné“. Zeptal se: „Je ona doma?“

131 Řekl: „Ano, my máme sedm dětí“. Řekl: „Máš nějaké děti?“

132 Řekl: „Moje Marta žádné nechtěla, myslela, že by bylo lepší žádné děti nemít, protože to ruší společenský život, víš?“ Zatáhl opět závěs a řekl: „Pohled, vidíš tam tu banku naproti?“ Řekl: „Ano“.

133 Řekl: „Jsem prezident této banky“. Řekl: „Vidíš, tam tu železniční společnost?“ „Ano“, řekl: „Mám od této společnosti akcie v hodnotě přes jeden milion dolarů“.

134 A on se zahleděl dolů a uviděl tam velkou zahradu a všechny ty věci, jak to všechno krásně vypadalo. A ten starý John tam stál se slamákem v rukou a díval se kolem. Řekl: „To je krásný Jime, jsem opravdu vděčný, že to všechno máš.“ Řekl: „Já a Kati jsme toho mnoho nezískali. Žijeme stále v tom starém, malém šindelovém domě, nemáme toho mnoho, ale jsme hrozně šťastni“.

135 A právě v tu chvíli pronikli k nim hlasy vánočního chorálu.

*Tichá noc, svatá noc aj Bůh sám přišel k nám,
když se věčný Otce syn, snížil v čisté panny klín.*

136 Jim se obrátil a podíval se na Johna a John se díval na Jima. „Johne, rád bych se tě na něco zeptal. Vzpomínáš si, když jsme byli chlupci a chodili jsme tam do toho malého starého červeného kostela, tam na konci té ulice a poslouchali jsme, jak venkovské sbory zpívají tyto písně?“ Řekl: „Ano“. On na to: „Chodíš tam stále ještě?“

137 John řekl: „Ano, patřím tam ještě. Jsem tam nyní Diakonem. A jak je to s tebou Jime? Mluvil jsi o tom kolik tam máš majetku“ a zeptal se: „Kolik toho máš tam nahoře?“

138 „Johne, je mi líto, tam nahoře nemám nic.“ Řekl: „Vzpomínáš si onoho roku před vánocemi, když jsme neměli ani střevice? Měli jsme velký zájem na tom, abychom měli nějaké prskavky k vánocům.“ Řekl: „Šli jsme ven a nalíčili jsme několik pastí, abychom chytili králíky,

abychom mohli pořídit několik prskavek na vánoce“. „Vzpomínáš si na to ráno, když do tvé pasti spadl veliký divoký králík“? John řekl: „Ano, vzpomínám si na to“.

139 „Ty jsi za to mohl pořídit několik prskavek, potom jsi šel a dostal jsi nějaké a pak ses se mnou rozdělil“. On řekl: „Ano“.

140 Řekl: „Johne, já se s tebou rozdělím o všechno, co mám, co jsem získal, ale přeji si jedno, abys ty se rozdělil se mnou, dal bych všechno, co mám za to, abych mohl běžet bosý tou starou prašnou ulicí zpět k tomu starému kostelíku a pocítit tu přítomnost živého Boha, zatímco sbor tam zpíval a ten staromódní kazatel kázal.“ Řekl: „Všechno bych dal, všechno bych dal, co mám, každou akcií té železniční společnosti a všechny ty podíly u banky, tento dům a všechno ostatní, jen kdybych se mohl vrátit a mohl mít tento požehnaný pokoj, který jsem měl, když jsem běhal tou starou cestou.“

141 Starý John ho objal a řekl: „Tehdy byli tři moudří muži, bohatí muži, ti přišli a položili všechno k nohám Ježíšovým, když byl malým dítětem. Oni obdrželi odpuštění svých hříchů. Myslím, že jsi skvělý, Jime, a požehnaný ve všem svém podnikání. Já bych ale raději měl svoji ženu a sedm dětí a žil tak, jak tam žijeme a spíme na slamnicích a máme tento pokoj ve svých srdcích, než abych chtěl mít všechna tato bohatství, Jime, které ty můžeš mít.“

142 A to je pravda přátelé. Bohatství se nedá měřit v dolarech. Bohatství nejsou měřitelná velkými jmény a popularitou. Bohatství je, když Boží království přišlo do lidského srdce, změnilo jeho emoce, učinilo z něj nové stvoření v Ježíši Kristu a dalo mu věčný život. To je to největší bohatství na zemi. Modleme se!

143 Zatím co naše hlavy jsou skloněny, ty jsi dnes večer chudý v ohledu na statky tohoto světa. Nevíš, jak máš zaplatit účty za uhlí nebo za naftu nebo cokoliv jiného. Snad se ti tak vede, doufám však, že ne, pokud tomu tak je, že to s tebou tak jde, ty můžeš dnes večer opustit tuto budovu, jako nejšťastnější chudý člověk, který na této zemi je. Ty zde dnes můžeš vyjít s bohatstvím, které se nedá koupit penězi. Můžeš sjednotit své srdce s Kristem Ježíšem. ON pak vstoupí do tvé duše a zaujme tu kontrolní komůrku. Nezáleží pak na tom, co tě potká a jak se ti povede, budeš šťasten po zbytek tvých dnů. Chtěl bys...

144 Je to největší dar, který kdy byl dán! Ano zajisté, vy dáváte svým přátelům vánoční dárky - to je dobře, to jsou znamení - ale bratře, zde je jeden dar, který je ti dnes večer nabízen, který si

nemůžeš koupit za žádné peníze. Je to dar od Boha zdarma: Jeho jednorozený Syn Ježíš Kristus, přijmeš-li jej jako svého osobního vůdce, jako svého osobního Spasitele, jako svého Boha a Vykupitele, jako svého Krále. On uzdravuje duši a tělo. ON zaujme ten kontrolní prostor. Když máš strach a pochybnosti, tak se jich zbav. Nech Ho, ať se stane Králem. Nech Jej vejít a vydej se mu. Ať je Pánem. „Pán“ znamená „Panovník“. „Panství“ je „moc vlády“.

145 Říkáš: „Věřím, že jsem otevřel své srdce před lety“.

146 Ale stal se ON vůbec někdy tvým pánem? Který by tě dokonale ovládal? Ovládal tvé emoce, tvou víru a vše ostatní? Když čteš Bibli, pak je každé její slovo pravda. Přijde-li rozčilení, ty máš však pokoj ve svém srdci. Ty víš, že kdyby dnes v noci roztrhaly atomové bomby tuto zemi na kusy, ty bys byl zahrnut v Kristu Ježíši v slávě, dříve než by se prach popele usadil. Máš toto potěšení? Pokud je nemáš a rád bys je měl, můžeš právě rychle a klidně zvednout svoji ruku, a zatím co to činiš, říci: „Pane, buď mi milostiv. Rád bych byl s Tebou sjednocen jako Tvé dítě Božího království ve svých motivech a cílech. Ty víš o mně všechno. Vezmi mne, Pane, tak jaký jsem a dej, abych byl Tvůj.“ Pán ti žehnej, synu. Pán ti žehnej, pane. Pán žehnej tobě a tobě, bratře, a tobě, tobě a tobě tam. A tobě dámo. Pán vám žehnej. To je správné!

147 Zním ten staromódní způsob metodistické církve i ostatních. Oni věří na to, aby se šlo k oltáři atd. To je úplně v pořádku. Bratře, ty nemůžeš zvednout svoji ruku k Bohu, ty se nemůžeš vůbec v tomto směru pohnout, dokud se tě Bůh nedotkne. Ježíš řekl: „Žádný nemůže ke mně přijít, leč by ho Otec přitáhl“.

148 Nechtěl bys cítit a respektovat to, co způsobilo, abys svou ruku pozvedl a řekl: „Ano, Pane, miním to od srdce a každý hřích, který mám, pokládám nyní před Tvým oltářem. Pane, zasvěcuji se Ti nyní, právě nyní, takže od této hodiny budu žít pro Tebe. A všechny mé zlé zvyky a hříchy a všechno, odříkám se toho všeho a vyprazdňuji své srdce. Staň se vládcem mého srdce! Buď Pánem mého srdce! Zaujmi, Pane, místo v mém srdci, které Ti patří, a veď mne!“ Podrž toto ve své mysli, zatím co se budeme modlit.

149 Pane, učil jsem se z Tvého Slova, kde je psáno: „Žádný člověk nepřichází ke mně, pokud ho nepřitahuje nejdříve Otec. A všechny, které mi Otec dal, ke mně přijdou.“ Lidé mohou žít deset, dvacet, padesát, nebo sedmdesát let i déle, aniž by přišli, ale potom přijde čas, kdy světlo překříží jejich stezku, a to je jejich příležitost. Jak jsme vděční, že existuje stále ještě Bůh, který miluje lidi! A dnes nám ukázal

Svoji milost, když nechal tak mnoho rukou se zvednout, aby přijali Ježíše, jako velký vánoční dar Boží. Ten pravý a jedině skutečný vánoční dar poslaný od Boha pro tuto zemi, je Jeho jednorozený Syn. Přijmi je, Pane!

150 Jednou přijde den, kdy budou umírat, ležet na podušce anebo sténající, ležet pod autem na ulici a snad lapat po vzduchu, zatímco se budou topit. Nevím, co bude určením každého jednotlivce. Ale, Pane, toto víme, Ježíš řekl následující slova: „Ten, který ve mne věří, byť pak by i umřel, živ bude. A ten, který je živ a věří ve mne, nikdy nezemře.“ Věřím, Pane, že toto je Tvé Slovo. Ať žiji nebo umírám, je to stále ještě Tvé Slovo, Ty jsi je vyslovil. A celé nebe a země pominou, ale Tvoje Slovo nikoli.

151 Ty říkáš: „Ten, který ke mně přijde, toho nevyvrhnu ven, já mu dám věčný život, a vzkřísím ho v den nejposlednější“. Ať už utone v moři, anebo shoří v ohni, ať jeho popel je rozptýlen ve všech čtyřech větrech země, ten „Pán sám sestoupí z nebe s hlasem archanděla a s pozounem Božím a mrtví v Kristu vstanou nejprve. My jím budeme vytrženi vstříc Pánu v povětří a tak vždycky s Pánem budeme“. Pane, Bože, my věříme, že se to stane.

152 A nyní tito ubozí zavržení lidé na této zemi, kteří sem dnes večer přišli a sklonili své hlavy k prachu, ze kterého jsi je vzal, a do kterého se zase navrátí, budeš-li prodlévat. Oni zvedli své ruce, zvedli je k tobě a řekli: „Pane, jsem špatný. Přijmi mne.“ Ach, jak bys je mohl zavrhnout? To bys, Pane, nemohl, míní-li to vážně z hloubky svého srdce, Ty bys to nemohl učinit a zůstat Bohem, neboť oni přišli v upřímnosti. Oni jsou darem lásky, které Ti dává Otec.

153 Nyní jako Tvůj služebník, Ti je poručím a předávám jejich duše, jejich těla a jejich ducha Tobě. Podrž je, Pane, ve Své pozeňané ochraně. Odejmi od nich všechno špatné. Vezmi ty hříchy, vezmi ty zlozvyky a dej, aby od tohoto dnešního večera je již nikdy neobtěžovaly. Ať odtud mohou jít jako svobodní lidé s Bohem ve svých srdcích, v té kontrolní komůrce. A když je nepřítel bude pokoušet, potom dej, aby si vzpomenu na to, že Bůh je v té kontrolní komůrce, a je to On, který odvrací jejich hlavu od nepřítele.

154 A my, Pane, budeme utvrzovat Tvé království. „Přijď Tvoje království. Buď vůle Tvá, jako v nebi, tak i na zemi. Neuvoď nás v pokušení, Pane, ale zbav nás od zlého, neboť Tvé jest království, i moc i sláva na věky.“ Amen!

155 Tak je to psáno, tak to má být učiněno. Každý, kdo zvedl ruku a uvěřil, že přijal Pána Ježíše Krista jako svého Spasitele, přijměte Jej skrze víru v srdci. Ne, co ti ukazuje tvé oko, a ne co ti říkají tvé myšlenky. Jako například: „Toho se nemohu vzdát. Já toto nemohu činit. S tím nemohu přestat.“ To je intelektuální! Ale v tvém srdci něco říká: „Ty jsi vlastnictví“. Vzpomeň si, poslouchej toho hlasu, který mluví ve tvém srdci, neboť to je Bůh, který k tobě promlouvá. Všechno uvadne, tak, jako pomíjí noc.

156 Co je silnější, noc nebo den? Jen ať vyjde slunce a pak se podívej, co se stalo s nocí. Ona zmizela a není po ní stopy.

157 A tak, když Duch Boží přijde do srdce nějakého člověka, potom pomine všechno intelektuální, a zmizí tma a pochybnost. Potom už nemůžeš najít ani stopu, protože zde pro ně už není místo. Světlo naplnilo jeho duši. On putuje ve světle. On je ve světle. On je Boží dítě a Bůh ho miluje. Nuže, rád bych, abychom všichni společně zpívali píseň.

*Jsem dítě toho Krále!
Dítě Krále!
S Ježíšem svým Spasitelem,
jsem dítě Krále!*

158 Jak mnozí z vás to pociťují? Zvedněte nyní své ruce! „Jsem dítě Krále?“ Vy, kteří jste zvedli předtím své ruce, zvedněte je. Věřte tomu! Zůstaňte u toho! Bůh zná vaše srdce.

159 Pojd' kazateli a nech nás... Nemohu řídit zpěvy, ale mohli bychom zpívat tuto píseň. Můžete mi pomoci? Nyní všichni společně - ano, když budeme toto zpívat. V pořádku! Věřím, že naše sestra přijde sem a doprovodí nás. Rozhlížel jsem se a nikde jsem jí neviděl, proto to říkám. Jak mnozí znáte tu píseň „Můj Otec je bohatý na domy a krajiny, On má bohatství světa ve Svých rukou“? Pomysli, je to nádherné! Nyní všichni společně.

*Můj Otec je bohatý na domy a kraje,
On drží bohatství světa ve Své ruce!
S rubíny a diamanty, se stříbrem a zlatem
jsou Jeho truhly naplněny.
On má nevyslovitelná bohatství.*

160 Nuže, nyní pěkně tiše.

*Já jsem dítě toho Krále!
Dítě toho Krále!
S Ježíšem Svým Spasitelem,
jsem dítě toho Krále!*

161 Není to podivuhodné? Věříte, že jste děti toho Krále? Zvedněte své ruce všichni, kteří tomu věříte, že jste děti toho Krále. V pořádku! Nyní, budeme opět zpívat, rád bych, abyste si navzájem potřásli rukama s někým za sebou, před sebou, s někým napravo a nalevo, ať je to kdokoliv, cokoliv věří, jen když jste děti toho Krále - zatím co to budeme opět zpívat.

*Já jsem dítě toho Krále!
Dítě toho Krále!
Ježíš je mým Spasitelem,
jsem dítě toho Krále!*

*Stan nebo chata, proč bych se měl starat?
On mi staví palác tam nahoře!
Rubínů a diamantů, stříbra a zlata jsou Jeho
truhly plné,
On má nevyslovitelná bohatství.*

*Já jsem dítě toho Krále!
Dítě toho Krále!
S Ježíšem mým Zachráncem,
jsem dítě toho Krále!*

*Být jak Ježíš, být jak Ježíš,
mám touhu být na zemi jako On,
po celou pouť životem ze země do slávy,
prosím jenom o to, tak být jako On.*

162 Je to vaše touha? Je to tak podivuhodné! Miluji Ho se vším, co je ve mně. Já jsem Jemu vydal všechno před dvaceti osmi lety, Pánu Ježíši. Od té doby jsem byl na bojišti a dělal všechno, o čem jsem jen věděl, abych muže a ženy přivedl tam, kde by mohli uvidět korunu slávy.

163 Vy jdete a mluvíte o příchodu Páně, lidé říkají... Jeden muž mi říkal před nedlouhým časem: „Ach kazateli, tak nemluv“. Řekl jsem: „Jsi křesťan“? „Ano, ale my máme ještě hodně co dělat“.

164 Řekl jsem: „Nejradostnější věc, kterou si vůbec mohu vymyslet, je příchod Pána“.

165 Pavel řekl na konci cesty: „Dobrý boj jsem bojoval, cestu jsem ukončil, víru jsem zachoval, a nyní je mi připravena koruna spravedlnosti. Pán, ten pravý soudce, mi jí onoho dne dá. Nejen mě, nýbrž všem, kteří milují Jeho příští.“

166 Co mohu podnikat, co mohu dělat, vždyť stárnu? Toto staré porušitelné nemocné tělo, které je plné zkázy, bude proměněno v jednom momentu, v okamžiku. Potom budu mladý navždy. Potom nebudu ani na okamžik nemocný. Nikdy už neuroním ani slzu. Nikdy, nikdy nezestárnu. Nikdy nezemřu. Nikdy neonemocním. Nikdy nebudu mít zraněné srdce a starosti, nýbrž budu mít právě tak oslavené tělo, jako ON. Jen když... To je můj životní cíl, to je ta největší věc, o které vím!

167 Jak to obdržím? Je to dar zadarmo. Bůh klepe a já říkám: „Ano, Pane. Ty jsi můj Stvořitel. Přijímám Tě!“ ON mě pečeti Svým Svatým Duchem, potom nevidím nic než Ježíše a Jeho krev.

*Co může obmýt moje hříchy?
Nic, než krev Ježíšova.
Co mne může uzdravit?
Nic, než krev Ježíšova.*

*Ó vzácný pramení,
jenž činíš mne bílým jak sníh,
jiný zdroj neznám,
krom toho v Ježíšově krvi.*

168 Nejste šťastni? Víím, že žádné vyznání víry to nemůže učinit. Víím, že žádná denominace to nemůže učinit. Víím, že to nemůže učinit žádná církev. Víím, že to nemůže učinit žádný člověk. Víím, že to nemůže učinit žádná voda. Víím, že to nemůže učinit žádná teologie. Nic, než krev Ježíšova!

*Moje doufání pevně stojí,
než na krvi Ježíše a Jeho spravedlnosti,*

*když všechno kolem mé duše pomíjí,
potom je ON má jediná naděje a opora.*

(Vaše také?)

*Neboť když stojíme na Kristu, té pevné skále,
každý jiný základ je klesající písek,
každý jiný základ je klesající písek.*

¹⁶⁹ Bůh vám nyní žehnej. Myslím, že nyní bude požehnání dětí. Myslím, že to bude nyní. Předávám bohoslužby proto kazateli. Přijď, prosím nahoru, bratře Neville. Pán vám žehnej.

